

Margarineost, og Indførselen her til Landet er begyndt af denne Vare. Loven paabyder altsaa, at denne Vare lige som Margarine skal gaa for det, den er, og ikke forveksles med vor Skummetmælkost eller andre Osteparter. Hvis vi havde Fabrikation af den Ost her i Landet, vilde jeg finde det naturligt, at man indskrænkede sig til at give et saadant Paabud, at Varen skulde gaa for, hvad den virkelig er, thi man kunde jo saa ikke godt ødelægge denne Fabrikation ved at forbyde den. Vi have imidlertid ikke nogen som helst Fabrikation af Margarineost, og Indførselen er kun i sin Begyndelse. Vi have derhos et saa sundt og godt Næringsmiddel i vor Skummetmælkost, særlig fordi vi i den senere Tid have begyndt ude paa Landet at lave, om jeg saa maa sige, en bedre Ost af skummet Mælk — idet der er Følsk, som nu paa en lang bedre Maade, end det hidtil er tænkt, søge at udnytte den skummede Mælk gennem Ostefabrikation — og derfor ser jeg ikke nogen Grund til, at vi skulle have disse Margarineost ind her i Landet. At de komme herind, kan nu vistnok ikke undgaa. Man kan nu vel sige, at den Told, der hviler paa Ost, ogsaa vil ramme Margarineosten, og saa vidt jeg ved, er Tolden 10 Øre pr. Pund. Men i Virkeligheden kan den dog sælges meget billigere end vor Skummetmælkost, hvor meget billigere kan jeg ikke sige; men jeg skal i den Henseende opløse, at der har været nedsat en Komite af det engelske Parlament, og den henvendte sig i sin Tid til en Handelsmand, Mr. Lovell i Finland, som er særlig sagkyndig paa dette Omraade, med forfættelige Spørgsmaal angaaende disse Margarineoste. Blandt andet stillede man ham det Spørgsmaal: „Mener De, at naar der blandes Margarine i Osten i en begrænset Mængde, Prisen saa falder i Forhold dertil? Vilde De afgive en Erklæring herom paa Handelsbegne?“ Hans Svar var: „Jeg har aldeles ingen Tvivl om, at den sælges mindst 20 til 25 pCt. billigere end virkelig Ost. Den fabrikeres billigere, og den sælges billigere“. Det vil altsaa sige, at der er Mulighed for, at Margarineosten kan blive en hderligere Konkurrent til vor almindelige Ost her i Landet, og jeg finder ingen Anledning til at støtte den gennem Lovforslaget her, og det saa meget mindre, som man ogsaa i Tyskland paa dette Omraade har faaet Øjnene op for, at denne Margarineostefabrikation absolut vil slaa Ostefabrikationen i det hele taget. Jeg tør maaste her tillade mig at oplæse et Par Sætninger, som ere skrevne af en bekendt Mand i Tyskland, nemlig Professor Sorghlet. Han næv-

nes som en meget moderat Mand i sin Opfattelse af disse Spørgsmaal, og han siger, at „Forbud mod Fremstilling af Margarineost lader sig retfærdiggøre af samme Grunde som Forbud mod Fremstilling af Blandingsmør („Mischbutter“). Henhynet til det billige Følskæringsmiddel foreligger ikke her, og det bedre Prisudbytte af et Landmandsprodukt er uden Betydning lige over for det onde, som er forbundet med Forhandling af kunstig Fedtost, og med den Miscredit, den sætter Ostefabrikationen i. Det vilde derfor være mindre til at anbefale at lade den bestaa med Indskrænkninger under Margarineoven end det radikalere Middel simpelthen at forbyde Fremstillingen“. Jeg tror, at det i hvert Tilfælde var Overvejelse værd for det eventuelle Udvalg og for den højtærede Minister at se, om der ikke vilde være større Grund til at forbyde Indførsel af Margarineost, end til at lade denne § 9 blive staaende, som den nu er. I øvrigt skal jeg, som det fremgaar af mine Udtalelser, anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvilje.

Brun: Jeg skal fatte mig i stor Kort-
hed, da den ærede sidste Taler har sagt det, jeg vilde bringe frem. Den store Betydning, Loven har for vor Eksport af Smør, gør at den af alle vore Landbrugere betragtes med meget ivrige Øjne; man haaber paa, at den, hver Gang, den skal fornyes, skal bringe Fremskridt, og jeg ser heller ikke rettere, end at dette ny Lovforslag har ret betydelige Fordele fremfor de tidligere Love. Vor Eksport af Smør, som i Fjor var 110 Mill. Pund, har hidtil været beskyttet af vor Margarineov paa det engelske Marked, saa at vi vistnok ved Hjælp af den har kunnet holde vort Renomme oppe. Man har i England ubetinget været mest sikker mod Forfalskning af det Smør, der kom her fra Danmark; og som Loven nu kommer frem, vil den end hderligere bidrage dertil. Herhjemme er Forfalskning sjældnere. Og det er Margarineinspektørernes udmærkede Virksomhed, vi kunne takke for, at Loven har virket saa godt, som den har. Det er ganske forbavsende, som Tallene tale i saa Henseende. Siden vi fik Margarineinspektørerne, var jo Forfalskninger ikke saa sjældne. Det første Aar Margarineinspektørerne kom i Virksomhed, fandtes der 176 Forfalskninger, men de ere senere gaaede mere og mere ned, som man vil se af Tallene for de forskellige Aar. I 1889 vare Forfalskningerne som sagt, 176, i 1890: 81, i 1891: 36, i 1892: 10. I 1893 var der en lille Opgang, nemlig til 26 Forfalskninger, men i 1894 er